

VILÁG PROLETÁRJAI, EGYESÜLJETEK!

VI. (XXII.) ÉVFOLYAM, 42. SZÁM 2011. OKTÓBER 29.

200 FORINT

A Szabadság

MUNKÁSPÁRTI HETILAP

www.aszabadsag.hu

www.munkaspart.hu

1082 Budapest, Baross utca 61.; Telefon: 06(30)307-1166

VIGYÁZAT! CSALNAK!

MEGTISZTULT MSZP, ÚJ GYURCSÁNY-PÁRT, CIVIL NEGYEDIK KÖZTÁRSASÁG – MIND AZT SZOLGÁLJA, HOGY A PÉNZ URALMA MARADJON AKKOR IS, HA ORBÁN MEGBUKIK. AZ EMBEREK GONDJAI ŐKET NEM ÉRDEKLIK. NE DŐLJÜNK BE!

BALSZEMMEL

Thürmer Gyula

MI A BAL SZEMÜNKKEL NÉZÜNK A VILÁGRA. ÍGY SOK MINDENT ÉSZREVESZÜNK, AMIT CSAK A JOBB SZEMÜNKKEL NEM LÁTNÁNK. MÁSKÉNT IS LÁTJUK A VILÁGOT, MONDJUK ÚGY, BALSZEMMEL. EZUTÁN MINDEN SZÁMUNKBAN ELMONDJUK, MIKÉNT IS LÁTJUK AZ ÉPPEN ESEDÉKES ESEMÉNYEKET A SAJÁT POLITIKAI ÉRTÉKÍTÉLETÜNK ALAPJÁN, BALSZEMMEL.

WOW!

Wow! – kiáltott fel Hillary Clinton, amikor tudatták vele Kadhafi halálhírét. Az angol nyelvben igazán mértékadónak számító Webster's szótár szerint ezt a szavacskát akkor használják, ha valami nagy öröm, nagy meglepetés, nagy siker ér bennünket. Az Egyesült Államok külügyminiszterét meglepetés aligha érthette, hiszen az amerikai hírszerzés hetek óta pontosan tudta, hogy merre is van az egykori líbiai vezető. A Fehér Házban, vagy ki tudja, hogy hol, arra is rábólintottak, hogy Kadhafit „ki kell iktatni”. A kérdés csak az volt, hogy mindezt milyen módon tálalja a média, és ki legyen, aki kimondja a wow-t. Mit mondasz? Hogy miért nem volt bírósági eljárás és szabályos ítélet? Ugye, Te sem gondolod komolyan... Az amerikaiak rájöttek, hogy a bíróságosdi csak az apró halaknál jó, a nagy ellenfelek esetében még az is előfordulhat, hogy balul üt ki. Milosevic egykori jugoszláv elnököt, akinek nem bocsátották meg, hogy Amerika uralmával szemben életre keltette a szerb nemzeti öntudatot, csak a hágai bíróságig vitték el, de megszólalni már nem engedték. Ezzel az egészséges, életerős emberrel úgymond a szíve végzett.

Képzeld el, mit történt volna, ha a világ magától Oszama bin Ládentől tudja meg, hogy az úgynevezett terrorizmushoz voltaképpen az USA adta meg a zöld utat? Ha a terrorista vezér ország-világ előtt elmondja, hogy a nevezetes szeptember

11-én az ő emberei csak végrehajtották a támadást, de az engedélyt „az elnök emberei” adták meg? Bin Láden halálát nem lehetett lincselésnek ábrázolni, mert árulásra még csak találtak valakiket, de véres leszámolásra biztosan nem. A gyilkosság, mert ugye nem kérdéses, hogy az volt, így nemesült az amerikai különleges erők nemzeti hőstettévé.

Kadhafi esete még kacifántosabb, hiszen vele nyilvánosan is jóban volt az USA és az EU vezetőinek többsége. Kadhafi elmondhatta volna, hogy mit és mennyit kapott a nyugattól, de főleg azt, hogy líbiai olajdollárok hány „makulátlan” európai és amerikai politikai bankszámláját gyarapították. Kadhafit odalökték a lepézelgetés és leitatott csöcseléknek. A biztonság kedvéért valaki még egy pisztolyt is elsütött. Tudod, soha sem lehet tudni! Az Egyesült Államok gyilkol, öl, megsemmisít, a legszennyesebb módszereket használja a lehető legpiszkosabb célok megvalósításához. Számukra nincsenek erkölcsök, nincsenek szabályok. Amerikai érdekek vannak. A világ józan, tisztességes többsége egyre inkább nem kér ebből többet. Az emberek már az utcán vannak és idő kérdése, mikor söprik el mindazt a szennyet, amit a tőkés Amerika jelent. Wow!

HA VALAKI JOBBRA INDUL EL, ALIGHA JUTHAT BALRA

Gyurcsány pártot alapított. Nem egészen értem, hogy milliárdokkal a zsebében

minek vágyik ilyen meglehetősen kétes babérokra, de hát önmotogatókból, örültekből, politikai mazochistákból mindig is erősek voltunk. Gyanítom azonban, hogy most nem csak Gyurcsány egyéni akciójáról van szó. Ahogy mondani szokás, helyzet van. Orbán Viktornak nem csak azért nem akaródzott Brüsszelbe menni, mert így lemaradt kedvenc október 23-i bulijáról. Meg lehet érteni. Itt ő az első, Brüsszelben egy a sok közül. De azért sem akart menni, mert tudja, hogy magyar szempontból ott semmi jó nem születhet. Sőt, még rossz is lehet, hozzánk is átcsap a görög válság, s a most még nyugodt népek begurulnak, és véget vetnek az ezer évre szánt népmozgalmi kormányzás álmának. Ráadásul minap az amerikai nagykövét is szóvá tette, hogy a nemzeti rendteremtés címén nem kellene percnként törvényeket hozni, és lábbal tiporni a polgári demokrácia elveit, amelyeket ugyan Amerika sem tart be, de másoktól elvárja. Ilyen helyzetben köszön be Gyurcsány: Fiúk, itt vagyok! Az MSZP romjain akar Gyurcsány „új, nyugatos, balközép” pártot csinálni. A magyar tőkésosztályból nyilván biztatták néhányan: csináld meg, Ferikém, jól jöhet ez még! Gyurcsánnyal most ismét próbálkozik a tőkésosztály egy része. A tőke meg akarja menteni a magyar kapitalizmust, s ehhez jól jöhet az új párt. A pártalapítás elég szerényre sikeredett, de nincs min csodálkozni: ez még nem Gyurcsány ideje. Hogy eljön-e egyáltalán, még nem tudni. Az MSZP körül játszódó kísérleteknek van egy alapvető bajuk, és ezért kérdéses a Gyurcsány-féle kísérlet is. A mostani válság, főleg, ha átcsap a görög hatás is, elvileg más politikát követel, a tőke korlátozását. Magyarán, el kell venni a gazdagoktól és odaadni a szegényeknek. És akkor talán, de csak talán, nem lesz háború a pesti utcán, nem lesz erőszak, nem fog vér folyni. Ehhez azonban baloldali fordulat kellene. Gyurcsány, de nem csak ő, viszont jobbra megy.

Ha valaki jobbra indul el, aligha juthat balra.

THÜRMER GYULA

HÉTBŐL-HÉT

MIT GONDOL A MUNKÁSPÁRT?

RÖVID HÍREK – RÖVID KOMMENTÁROK

1. Demokratikus Koalíció néven létrejövő új, nyugatos, polgári balközép párt megalakítását jelentette be Gyurcsány Ferenc szombaton Budapesten.

Munkáspárt: Ahogyan Rodolfo roppant őszintén mondta: „Vigyázat! Csalok!” – most mi is erre hívnánk fel a figyelmet. Gyurcsány bűvésztükkje nem több, mint ámitás, mellyel ismét milliárdjai piederstáljáról próbálja megtéveszteni az „arany középutat” kereső baloldali szavazókat. Nem, Gyurcsányt nem érdekli a dolgozó, az „átlagember”, s főként nem annak sorsa. Neki egyszerűen hiányzott a rivaldafény. S tudjuk, hogy a pénz is a társaságot kedveli... Ugyancsak csalás az is, hogy Gyurcsánnyal a liberálisok távoznak, a tisztességes baloldaliak maradnak az MSZP-ben. A szocialista pártból Gyurcsány cimborái mennek el, ennek nincs köze semmiféle ideológiához. Az MSZP most sem lesz baloldali párt, mert nem Gyurcsány pártelnöksége idején, hanem születésekor, bő húsz éve szakított a dolgozó emberekkel. Mellesleg a „liberális” Gyurcsány kormányának miniszterei egy kivételével az MSZP-t erősítik továbbra is...

2. A Taxi Gépkocsivezetők Független Szakszervezete bejelentette a sajtótájékoztatóján, hogy az eddigi eredménytelen tárgyalásokra reagálva megszervezte az eddigi legnagyobb méretű, előre bejelentett forgalomlassító taxis demonstrációt.

Munkáspárt: Láttunk már Budapesten taxis-sztrájkot. Akkor megbénult a város, sokan messzemenő következtetéseket vontak le – csak nem lett igazuk. Botrány, amit az üzemanyagok díjaival évek óta művelnek, de a kétharmados árnyékból a Parlamentben bátran gondolják: majd hazamennek. Sajnos nekik igazuk lesz. Még egy ideig.

3. Az előző rendszer vezetőinek járó nyugdíjak csökkentéséről egyeztettek egymással a Fidesz, a KDNP, a Jobbik és az LMP képviselői a Parlamentben. Kiindulópontjuk az, hogy a jogalkotó az új alaptörvényben az 1944. március 19. és az 1990. május 2. közötti időszakot illegitimnek, az MSZMP-t pedig illegitim tevékenységet folytató szervezetnek tekinti.

Munkáspárt: A Fidesz úgy gondolja, hogy ha percenként a múltat ócsárolja, akkor talán nem tűnik fel, hogy mi történik ma. A gátlástalan kommunisztázás, a Biszku-ügy, a mostani nyugdíjbalhé mind ezt szolgálja. Ugyanakkor az egész magyar politikai elit - MSZP-től Jobbikig - ocsmány kompromisszuma, hogy minden jobb, mint egy olyan rendszer létrejötte, ahol nem a tőke parancsol. Törvényen kívül lehet helyezni visszamenőlegesen az MSZMP-t, de nem lehet törvényen kívül helyezni a dolgozó embert. Történelemhamisításuk pedig csak erősíteni fogja a vágyat az új generációkban, hogy megismerjék a magyar

szocialista kísérlet igaz történetét – majd folytassák azt. Na ettől rettegenek igazán az urak, és ezért büntetnék még az emlékéit is a Magyar Népköztársaságnak.

4. Kiszervezi a buszközlekedést a Budapesti Közlekedési Központ, mely új buszokat, alacsonyabb költségeket és hatékonyabb üzemeltetést vár a lépéstől.

Munkáspárt: A Fidesz kormány miniszterei úton-útfélen emlegetik: nem lesz több privatizáció. Hát hazudnak. A BKV-s kiszervezés ugyanis ugyanolyan magánosítás, mint amit korábban a szocialisták akartak eljátszani a kórházakkal. Ott sem eladtak volna, hanem mindössze a „működtetést” adták volna el. Nincs különbség.

5. Uzsora-bűncselekmény elkövetésének gyanúja miatt a rendőrség őrizetbe vette Tornanádaska polgármesterét és feleségét, valamint a polgármester unokatestvérét. A nyomozás adatai szerint a polgármester boltjában helyiek jelentős felárral hitelre vásárolhattak, az áru értékét, vagy gyakran annak többszörösét a polgármester a hivatalon keresztül folyósított juttatásokból vonta le.

Munkáspárt: Szégyen, hogy ez megtörténhetett Magyarországon, gyalázat, hogy eddig semmit sem tettek ellene. Jó, hogy most lebuktatták őket, azonban rossz, hogy továbbra sincs semmilyen biztosíték arra, hogy ez bárhol máshol megismétlődjön – gyanítjuk, nem egy helyen ma is ez a gyakorlat. A jelenlegi rendszer – a falusi munkahely, a rendőr hiánya – ugyanis újratermeli az uzsorást is.

6. Harrach Péter, a KDNP frakcióvezetője szerint a középiskolai oktatásban már mindenképpen meg kell jelennie a felelős párkapcsolatról és a családi életéről szóló ismereteknek.

Munkáspárt: Szép és jó dolog ez! Ám javasoljuk, hogy előtte a magyar Parlamentben is legyen kötelező tananyag az emberek megélhetésének, a gyermekvállalás anyagi feltételeinek biztosítása. Egyelőre ugyanis ez nem, hogy nem „tantárgy”, de még csak nem is szempont az Országgyűlésben. Harrach úr ezen változtasson, ugyanis képviselőként ez lenne a dolga. Amire az osztályzat bizony egyelőre elégtelen.

7. Az Összefogás az Államadóság Ellen Alapba októberig 132 millió forintot fizettek be. Az alap javára mindössze nyolc országgyűlési képviselő adományozott különböző összegeket.

Munkáspárt: Ilyen, amikor a magyar politikai elit meg akarja menteni az országot az adósságtól. No comment...

EL A KEZEKKEL JÓZSEF ATILÁTÓL! EL A KEZEKKEL KOSSUTH LAJOSTÓL! EL A KEZEKKEL KÁROLYI MIHÁLYTÓL!

A Fidesz-kormány szimbólumaiban is feltámasztaná Horthy Miklós rezsimjét. A Kossuth tér „képzőművészeti arculatának 1944 előtti állapotának helyreállításának” kulturálisnak tűnő jelszava mögött igazából a történelem jelképes „leváltásának” szándéka rejtőzik. Lecserélnék a Kossuth Lajost a „nép fiaival” ábrázoló szobrot, Károlyi Mihály és József Attila emlékművét pedig egyszerűen elbontanák. Nyilván az sem utolsó szempont, hogy ezen a baráti vállalkozók 2,5 milliárd forintot kereshetnek.

Tarlós István főpolgármester után a kormánypárti parlamenti képviselők is beleszálltak a fővárosi „átnevezősdibe”. Fideszes képviselők még a nyáron nyújtottak be egy olyan, a budapesti Kossuth Lajos tér rekonstrukciójáról szóló országgyűlési határozati javaslatot, amely szerint 2014. május 31-ig át kellene alakítani a teret, a kormánynak pedig ugyanaddig ki kellene költöznie az Országházból.

Az átalakítás után – a javaslat szerint – növekedne a tér parkfelülete, megoldódna az Országház megtekintésére érkező látogatók méltó fogadása. Továbbá „az 1956-os tragikus sortűz áldozatainak emlékének megőrzése és a téren jelenleg álló képzőművészeti alkotások méltó elhelyezése mellett visszaállítanák a tér képzőművészeti arculatának 1944 előtti állapotát”. Minderre 2,5 milliárd forintot költenének.

Mit jelent ez a gyakorlatban? Például azt, hogy a jelenlegi

munkást és parasztot is ábrázoló Kossuth emlékmű helyére az egykori horthysta „búsongó szobor” kerülne (lásd keretes írásunkat). De jelenti azt is, hogy teljesül a szélsőjobboldal mocskos álma, eltűnik Károlyi Mihály szobra is. A Jobbik június elején kezdeményezte a Károlyi-szobor eltávolítását, és egy új Tisza István emlékmű felállítását – akkor azt a a parlament leszavazta, most a javaslat visszajött a „kertek alatt”. Az első magyar köztársasági elnök, a „vörös gróf” szobrát 1975-ben avatták fel a tér északi szegletében, ahol korábban gróf Tisza István 1934-ben leleplezett emlékműve állt. Utóbbi egyébként 1945 tavaszán ledöntötték, nem kormányzati funkcionáriusok parancsára, hanem a budapestiek akaratára, a budapestiek keze által.

S mit jelent még a tér átalakítása? Jelenti József Attila szobrának elbontását is! Azét a József Attilát, aki saját életével

is bizonyította, a kiszolgáltatott embereknek is van létjogosultságuk a társadalomban. Tűrhetetlen és felháborító, hogy a kormányzat ilyen mértékben beáldozza a kultúrát napi politikai célok érdekében! De még tűrhetlenebb, hogy ez a politika egyre inkább és egyre több elemébe a Horthy-korra hajaz. Azt állítja követendő eszményképnek.

Azt a Horthy rendszert, amely nem csak a magyarországi zsidók kiirtásában vett részt aktívan – ahogy ezt a hazai liberális elit jogosan, ám szinte kizárólagosan felelősegi – hanem három millió koldus országává tette a hazát, amelyet aztán feláldozott Adolf Hitler oltárán.

A fideszes „fura urakat” egy idézettel szembesítenénk. „Sírnak a parasztért – és eltemetik Horthyt, nagy pompával, könnyek között. Hát hazudnak. Minden szavuk hazugság.” Tudják kitől származik? A Fidesz ötös számú tagkönyvének, a szélsőjobb mai lelkes publicistájának, Bayer Zsoltnak a tollából. Természetesen ezt nem ma, hanem Horthy újratemetésekor, a liberális Fidesz korában írta le.

Így idézzük végül egy hitelesebb ember akkori szavait. Hofi Géza mondta a kormányzó újratemetését kommentálva: „Szép volt és sokan voltak. Sokkal többen lettek volna, csak még nem érkeztek meg a Don-kanyarból...” ■

A HORTHY-HORVAY SZOBOR

A ma Dombóváron álló, Horvay János által készített Kossuth-szoborcsoportot 1927-ben állították fel a Parlament előtt. Az alkotást elhibázott történetiszemlélete miatt már akkor, a Horthy-kormányzat idején is sokan kritizálták. „A szoborcsoport a Batthyány-kormányt ábrázolja: kilenc alak áll egy talapzaton, középen Kossuth. Ha Horvay Kossuthot vezetőként szerette volna kiemelni, nem a Batthyány-kormány tagjaival kellett volna körülvennie, hiszen azt Batthyány Lajos vezette, Kossuth csak pénzügyminiszter volt” – vágolta a korabeli, ma is aktuális dilemmát Póto János történész a HVG-ben. Horvay műve már akkor sem tetszett senkinek, amikor felállították, mert egy negatív Kossuth-képet örökített meg: az elbukott szabadságharc emlékére lehajtott fejjel állnak az alakok” – tette hozzá Nagy Ildikó művészettörténész. Horvay grandiózus alkotását végül 1948-ban, a Forradalom és Szabadságharc 100. évfordulóján szétbontották, és az Új Köztemetőben rakták le, innen került 1959-ben Dombóvárra. Helyére a Kossuth térre Kisfaludi Strobl Zsigmond műve került, amely a forradalmi vezér mellett katonát, parasztasszonyt, munkást és értelmiségit is ábrázol. Mert talán ők is részesei voltak a magyar szabadság kivívására tett kísérletnek? Civil szempontot nézve, idézzük újra a művészettörténészt: „Korrekt dolog, hogy a szoborcsoportot Dombóvár megmentette. Ott kéne hagyni. Jó lenne, ha vége lenne az örökös múltidézésnek”. Nagy Ildikó szerint azért is abszurd elképzelés, hogy a Kossuth tér 1944 előtti arculatát visszaállítsák, mert azóta eltelt majdnem hetven év.

TAKARODJON ORBÁN, ÉLJEN A KAPITALIZMUS!

„Nem tetszik a rendszer?” címen tüntettek legalább tízezen a hétvégén Budapesten. Az interneten keresztül szervezett demonstráció nevével ellentétben sokkal inkább a jelenlegi rendszer, a magyar kapitalizmus melletti kiállás volt, hiszen egyetlen üzente az volt: kergessük el Orbánt, s minden rendbe jön!

Civilek tüntettek a Fidesz-kormány politikája ellen október 23-án Budapesten. A „Nem tetszik a rendszer?!” címmel tartott megmozdulást az Egymillión a sajtószabadságért facebook-csoport hirdette meg. Az Erzsébet hídnál felállított színpadon felszólaló Juhász Péter, a tüntetés szövegírója – a könnyű drogok legalizálását célul tűző Kendermag Egyesület elnöke – azt mondta: 1956-ban október 23-án a magyar állampolgárok megmutatták, hogy ki tudnak állni jogaikért, hallatták a hangjukat. Most, 55 évvel később, azért gyűltünk össze a Szabad sajtó útján, hogy „ismét hallassuk a hangunkat a demokráciáért”. Hozzátette, „az

antidemokratikus és igazságtalan intézkedéssorozat” rávilágított arra, hogy nekik „ez a rendszer nem tetszik”. Szavai szerint üdvözölnék minden olyan szerveződést, amely a demokratikus intézményrendszer helyreállításáért, a szólásszabadság megőrzéséért, annak érdekében jött létre.

Papp Réka Kinga (Hallgatói Hálózat) azt hangoztatta: alternatívát kell nyújtani a Fidessel szemben, s arra szólított fel mindenkit, hogy érdekeik érvényesítése érdekében éljenek a polgári engedetlenség eszközével. Istvánffy András (Negyedik Köztársaság Mozgalom) annak a véleményének adott hangot,

NEM TETSZIK A RENDSZER!

Furesza szlogent választottak maguknak az október 23-i tüntetők Budapesten. „Nem tetszik a rendszer” – írták felhívásaikban, transzparensen.

Örvendéses lenne ez a kezdeményezés, ha létrehozói értenék, amit mondanak. De nem értik.

Egyetlen üzenetük, hogy „Orbán, takarodj!”, ahogyan néhány éve – talán pont ugyanezen emberek – skandaláltak a Parlament előtt, hogy „Gyurcsány, takarodj!”

A belvárosi kávéházak teraszán bizonyosan felemelő gondolat a környezetvédelem és az emberi jogok mellett való kardoskodás, s roppant frappáns felkiáltás, hogy „nem tetszik a rendszer”.

De ezt máshogyan élik meg a mai magyar faluban, kis- és nagyvárosban, Zalától Szabolcsig, ahol bizony nagyon is kezdik érteni, hogy szó szerint a rendszerrel van a

baj. Azok az emberek a saját bőrükön érzik, hogy ez a „játék” vérre megy, bármelyik kormány is van hatalmon. Mert ugye kormányokról beszélünk, nem Orbán- vagy Gyurcsány-rendszerről.

Egyetlen rendszer van: amit húsz éve létrehoztak a rendszerváltással.

Ezt pedig nevezhetjük kapitalizmusnak, tőkés társadalmi berendezkedésnek, vagy egyszerűen a pénz uralmának. Ez a ma rendszere: az embertelen viszonyok társadalma.

Hangzatos és látványos rendezvény volt ez a most vasárnapi: rengetegen voltak a rossz idő ellenére is. Kimentek, mert talán még nem értik, de érzik, hogy nagyon nagy a baj.

Sennek a bajnak részese a cinizmussal joggal vádolható szervezői gárda is – minden jószándékuk ellenére – akik megmozdították az embereket, de értelmezhető célt nem adtak nekik. Munkahely? Egészségügy? Oktatás? Tisztességesebb bérek? Nem, fel sem merültek. Konkrétumokban semmiképp.

De felmerült a 4K! (Negyedik Köztársaság Mozgalom) párttá alakulása, mely – lássuk be – ennél jobb reklámot sehol sem kaphatott volna. Rohan is taggá válni az egyszerű ember: végre, egy új, tisztességes társaság, akik majd Grál lovagokként törnek a gaz hatalmasok ellen.

Ne siessünk! A 4K! első kijelentése ez volt: bárkivel hajlandóak együttműködésre lépni, kivéve a Jobbikat, csak hogy az Orbán-kormány gyorsan eltűnjön.

Micsoda „emberközpontú, makulátlan ideológia...” S mindezt néhány szakszervezet hátán... Szép kezdet.

Ahogy valaki okosan megfogalmazta: „ez a rendezvény LMP-s, SZDSZ-es hangulatban MSZP-s jelszavakat hangoztatott, Jobbikos radikalizmussal”.

Mi régóta tudjuk: nem tetszik a rendszer.

Gondolkodjunk, mielőtt lelkesedni kezdenénk!

hogy az „Orbán-rendszer nem hisz a köztársaságban”, mert megfoszt a jogbiztonságtól, lebontja a jogállamot és „önkényuralkodik”.

Dénes Balázs (Társaság a Szabadságjogokért) arról beszélt, hogy jelenleg a félelem, a fenyegetés, a kiszolgáltatottság és az „izomból politizálás” rendszere épül Magyarországon.

S mi erre a felszólalók megoldása? Elsősorban Orbán Viktor eltávolítása, hiszen akkor a polgári demokrácia a korábbi keretek között dühöröghet tovább. Megoldja-e ez a dolgozó emberek problémáit? Lesz-e több munkahely? Korlátozzák-e a multinacionális tőkét? Lesz-e igazságosabb adórendszer? Avagy, hogy egy „értelmiségi” témát érintsünk, történik-e valami Magyarország függetlenségének visszaállításáért, mi lesz a NATO-val és EU-val? Avagy meddig maradnak magyar katonák Afganisztánban és Koszovóban?

Ez a tüntetőket nem érdekelte.

Szerintük most a legfontosabb, ami jobbulást hoz az emberek életében az az, hogy kampányt indítsanak alternatív köztársasági elnök keresésére, akit a tervek szerint március 15-én választanak meg közfelkiáltással.

MI KERESSÜK A LEGKEVESEBBET

A magyarországi bruttó 221 ezer forintos átlagfizetésnél többet kapnak a dolgozók Csehországban és Szlovákiában is – derül ki a három ország fizetéseinek „versenyképességét” összehasonlító felmérésből.

Szlovákiában a havi bruttó átlagfizetés 238 ezer forintnak megfelelő euró, míg – a mostani összehasonlításban nyertes – Csehországban bruttó 257 ezer forintnak megfelelő cseh korona.

Az értékesítés, kereskedelem területén dolgozók Magyarországon átlagosan 208 ezer forintot kereshetnek havonta, Szlovákiában 219 ezer, Csehországban 234 ezer forintot.

A mezőgazdaságban és élelmiszeriparban dolgozók átlagjövedelme nálunk 153 ezer forint, Szlovákiában 190 ezer, Csehországban 192 ezer forint.

Az állami- és közzféra munkaköreinek összevetése alig mutat különbséget Magyarország (221 ezer) és Szlovákia között (225 ezer), míg Csehországban 250 ezer forint az átlag.

A közigazgatás, pénzügy, könyvelés területén elenyésző az eltérés az átlagok közt: Magyarországon és Szlovákiában 264 ezer, Csehországban 270 ezer forint.

A bankszektorban azonban a dobogó második helyére kerültünk: Szlovákia 267 ezer forintos átlaggal a harmadik,

nálunk 282 ezer forint az átlag, Csehország itt is első 315 ezer forinttal.

Alig volt olyan terület, ahol a magyarországi átlagadatok megelőzték a másik két országét, de ilyen volt például a telekommunikáció, ahol bruttó 387 ezer forinttal vezet Magyarország, 351 ezer forinttal második Csehország és 322 ezer forinttal pedig a harmadik helyen áll Szlovákia.

A munkakörök hierarchiája szerinti összevetésben is szinte valamennyi esetben az utolsó helyen áll Magyarország. Segédmunkát jóval kevesebbet végeznek itthon, mint a szomszédos országokban: az átlagfizetés nálunk bruttó 96 ezer forint, míg Szlovákiában 129 ezer, Csehországban 133 ezer forint. Az adminisztratív alkalmazottak Magyarországon átlagosan 161 ezer forintot keresnek, míg Szlovákiában 188 ezer, Csehországban 198 ezer forint az átlag.

A középvezetők nálunk átlagosan 357 ezer forintot, Szlovákiában 367 ezer, Csehországban 379 ezer forintot kereshetnek.

A felsővezetők Magyarországon átlagosan 634 ezer forintot, Szlovákiában 678 ezer, Csehországban 740 ezer forintot vihetnek haza a fizetések.hu adatai szerint.

Szabó Ervin Akadémia
Munkáspárt, 2011-2012.

A KAPITALIZMUSBÓL A KÖZÖSSÉGI TÁRSADALOM FELÉ

A SZABÓ ERVIN AKADÉMIA KINCSESTÁRÁBÓL

A Munkáspárt stratégiai célja a kapitalizmus, a tőkés társadalmi rendszer legyőzése, a közösségi társadalom megteremtése. Ez nem csak hit kérdése, tudjuk, hogy a dolgozó osztályok helyzete csak így változhat meg. Nekünk ezt a stratégiai célt soha nem szabad feladnunk. Ha feladjuk, elfogadjuk a kapitalizmust. A csábítás pedig igen nagy. És nem csak a tőkés azon kísérleteire kell gondolnunk, hogy megvegyenek bennünket. Ennél sokkal nagyobb gond a tömegek nyomása, akik a szocializmust ma szeretnék megélni.

SRATÉGIA ÉS TAKTIKA

A céljainkat és eszközeinket ezért rendszerbe kell foglalni. A stratégia azon célok összessége, melyeket egy adott történelmi szakaszban el akarunk érni. Nem általában, hanem az adott időszakban. A stratégiához mindenki ért, mint a futballhoz. Mindig vannak és lesznek olyanok, akik azt mondják: ha a vezetés jó stratégiát választ, biztos a győzelem. Nem így van!

A stratégiát sok tényező határozza meg: mindenek előtt a stratégiai cél, azaz a végcél. A stratégia a végcélhoz vezető úton egy adott pillanatban megoldandó feladat. A stratégia megvalósítása még nem jelenti a végső cél elérését, de ahhoz közelebb visz. A stratégiát meghatározza a tőkésrendszer általános helyzete, a nemzetközi erőviszonyok, a tőkésosztály és a dolgozó osztályok közötti erőviszonyok. De nem kevésbé fontos a tőkésosztály különböző rétegei közötti erőviszonyok számbavétele.

Természetesen vannak szubjektív tényezők is: a párt eszmei-politikai állapota, szervezeti helyzete, harckészültsége. Nem vállalkozhatunk olyanra, amit nem tudunk megoldani. Ugyanakkor a párt állapota nem lehet egyedül meghatározó tényező. Azaz nem hivatkozhatunk folyton-folyvást arra, hogy kevesen vagyunk, öregek vagyunk, nincs pénzünk. A stratégiát döntően azok a tényezők határozzák meg, amelyek függetlenek a Munkáspárttól. Ha a Munkáspárt az adott pillanatban nem rendelkezik minden olyan szubjektív elemmel (tagság, felkészültség, munkamódszerek), amelyek az objektív, külső tényezők által szükségessé váló stratégiához szükségesek, akkor a pártnak fel kell nőnie a feladathoz, meg kell teremteni ezeket a feltételeket.

Beszéljünk egy kicsit a taktikáról! Napóleon kiváló stratégia és taktikus is volt. A napóleoni győzelmek nem annyira a hadsereg erejétől függtek, hanem attól, hogy Napóleon a harctéren épített katonái forradalmiságára. A porosz, az osztrák hadseregben nem a tehetség, hanem a származás számított. Napóleon seregében pedig minden katona a kenyérzsákban hordozta a marsallbotot. Berthier, Brune, Ney, Murat: mind-mind közsorból emelkedtek a marsalli tisztségbe.

A jó taktika sokat segíthet. A taktika azon rövid távú célok, harci eszközök, munkaformák összessége, amelyekkel az adott stratégiát valóra kívánjuk váltani. A stratégiát nem a taktika határozza meg, hanem fordítva.

Ezzel nagyon fontos kérdéshez érkeztünk. A stratégia kidolgozása sem könnyű, de talán még nehezebb a végrehajtás, a módszerek megtalálása. Talán a legnagyobb a megszokás hatalma. Megtanulunk, megszokunk bizonyos módszereket, és azt gondoljuk, hogy azokat az idők végezetéig lehet használni. A mi pártunk előtt le a kalappal, hiszen rengeteget tanult, hiszen mi így, kollektíve soha nem harcoltunk a tőkés rendszerben. Sok mindent megtanultunk. Ugyanakkor nehezen tudjuk elfogadni, és főleg megtanulni az újat. Vannak persze szinte örökérvényű módszerek, de az általános tapasztalat más: új helyzet, új stratégia, új taktika.

Van még egy probléma. Gyakran úgy gondoljuk, hogy jó taktikával a stratégia sikerére is hatással lehetünk. Ilyen tipikus kérdés a párt neve, ami időről-időre előjön. Vagy gyakran vetik fel, hogy egy jó jelszóval, egy jó kampánnyal mindent megváltoztatnánk.

Az Ember tragédiájában Lucifer mondja:

*Kiket nagyoknak mond a krónika,
Mindaz, ki hat, megérté századat,
De nem szülé az új fogalmakat.
Nem a kakas szavára kezd viradni,
De a kakas kiált, merthogy virad.*

ÚJ STRATÉGIA: A TŐKE KORLÁTOZÁSA

2008 szeptemberében olyasvalami történt, amihez hasonló csak az 1929-es nagy világválság idején volt. Egy pillanat alatt összeomlott az egyik legnagyobb amerikai bank, a Lehman Brothers. Innen tovább egyre világosabbá vált, hogy a kapitalizmus új válságának vagyunk tanúi. Az új helyzet új stratégiát és új taktikát követelt. Ennek kimunkálása kezdődött el a Munkáspárt 23. kongresszusán. És nem csak nálunk. Ez a munka folyik a kommunista és munkáspártok tanácskozásain, és sok nemzeti kongresszuson is.

A Munkáspárt stratégiája a jelenlegi szakaszban a tőke korlátozása. Ennek fő eszköze olyan népi hálózat (népi-dolgozó szövettség) kiépítése, olyan önkéntes szervezet megteremtése, amely a szolidaritás érdekében egyesíti a dolgozó rétegeket, a tőke ellen harcoló erőket, sajátos tőke-ellenes nemzeti szövetséget hoz létre.

A munkásmozgalom történetének meghatározó példái azt

mutatják, hogy a közösségi társadalom nem úgy jön létre, hogy mi, ennek a hívei egyszer csak többségbe kerülünk. 1871-ben a párizsi kommun nem csak kommunistákból állt. 1905-ben, sőt 1917-ben a szovjetek sem Lenin bolsevikjaiból verbuválódtak. 1945-ben az ideiglenes parlamentben, a helyi önkormányzatokban is meg kellett küzdeni azért, hogy az MKP többségbe kerüljön.

Mit mondhatunk a népi-dolgozói szövetség ügyéről? Ma - húsz évvel a tőkés rendszerváltás után - sok sértett, elégedetlen ember van. Ezek közül egyre többen értik, hogy a bajaiért nem Gyurcsány vagy Orbán a felelős, hanem a rendszer. És megjelent az embereknek egy kis csoportja, amely harcolni is akar ellene. Ezek az emberek objektíve a tőke ellen lépnek fel, de szubjektíve az egyéni gondjaikat kívánják megoldani. A mi feladatunk, hogy egyre több emberben tudatosítsuk a tőke elleni küzdelem szükségességét.

A feltételek ehhez jók. A világg kapitalizmus nem csak a szokásos problémáival, kisebb-nagyobb gondjaival küzd. Általános válságban van. Az Európai Unió országaiban a dolgozói rétegek szinte mindenütt hevesen reagáltak a tőke támadására, az életszínvonal csökkentésére, a megvonásokra.

A válság súlyosan érintette a magyar dolgozói rétegeket. Egyre többen vannak állás nélkül, s akinek ma van munkája, az nem lehet biztos benne, hogy holnap is lesz. Egyre több ember lakását árverezik el, mert nem tudják fizetni a rájuk erőszakolt hiteleket.

SZOCIALIZMUS, KÖZÖSSÉGI TÁRSADALOM

A Munkáspárt Új Programja szakít az eddigi gyakorlattal, amikor – leegyszerűsítve – azt mondtuk: „a Kádár-rendszerben jobb volt”. Most felmutatjuk, hogy mit lehet tenni a tőkés rendszerben, és hogyan képzeljük a jövőt.

A kapitalizmus válsága, a kormányok politikája nyomán egyre több társadalmi réteg kerül kilátástalan helyzetbe. Egyre több ember érti meg, hogy senki nem segít rajtuk, csak önmagukra számíthatnak. Egyre több helyen jelennek meg spontán tiltakozási formák (tiltakozás a kilakoltatások ellen, a szegénység ellen, stb.). A hagyományos szakszervezetekkel szemben születnek új, radikális szerveződések, és a hagyományos szervezetek tagságában is nő az elégedetlenség. Egyre több szervezet irányul objektíve a kapitalizmus ellen, és egyre többen vállalják a tőke elleni tudatos fellépést.

Ma nincs semmilyen közös szervezet, de nő az igény a párbeszédre, a közös cselekvésre. A Munkáspártnak be kell kapcsolódnia a mások által kezdeményezett közös fórumokba, és segítenie kell újak létrejöttét. Segítenie kell, hogy ezek a fórumok konkrét, tőkeellenes tartalmat kapjanak.

Ilyen együttműködésnek fokozatosan, nagyon demokratikus alapon, az érdekeltség fokozatos megteremtésével kell

létrejönnie. Fokozatosan kell egyre több tartalommal megtölteni, és fokozatosan a tőke elleni harc legszélesebb közös fórumává alakítani.

A Munkáspárt feladata, hogy eszmei és szervezeti erejével elősegítse a dolgozók felvilágosítását és szerveződését. Segítse a hálózat létrehozását és bővülését, tőkeellenes és antiimperialista jellegének erősítését. A dolgozó tömegeket és szervezeteiket ki kell szabadítani a tőkés, szociáldemokrata és liberális pártok szellemi hatása alól.

ALKALMAZKODNI AZ ÚJ HELYZETHEZ

Magának a Munkáspártnak is alkalmazkodnia kell az új feladatokhoz, meg kell tanulnia az új módszereket. Belülről fegyelmezett, centralizált pártot kell létrehozni, kifelé viszont nagyfokú nyitottságot, szociális érzékenységet, kompromisszumkészséget kell tanúsítani.

A pártnak fel kell készülnie arra, hogy erősödjön az osztályharc, és ilyen körülmények között eddig szokatlan partnerekkel lehet és kell együttműködni, gyakran változó módszerekkel. Ehhez elengedhetetlen az is, hogy a Munkáspárt nyisson a dolgozó ifjúság, a dolgozó nők felé. Tagjaink vegyenek részt civilszervezetek munkájában, teremtsenek minél több kapcsolódási pontot a társadalomhoz. A

Munkáspárt feladata az is, hogy ezt a küzdelmet összekapcsolja az EU-országok más kommunista pártjainak harcával a közös ellenség, a tőke ellen.

A Munkáspártnak a fejlett tőkés társadalom, az informatika, a mobil kommunikáció minden eszközét igénybe kell vennie ahhoz, hogy legyőzze a tőke erőit. Meg kell tanulnunk hasznosítani e vívmányokat az információáramlás gyorsítására, a hozzánk közel álló erők megtalálására és összefogására, egy új baloldali értékrendszer, dolgozói kultúra terjesztésére.

A pártnak jelképeiben is alkalmazkodnia kell az új stratégiához. A nemzeti gyökereket hangsúlyozzuk Dózsa, Petőfi, Kossuth felidézésével. A korábbi szocialista gyakorlat visszaidézése helyett a jövő elképzeléseire helyezük a hangsúlyt.

A Munkáspárt napi gondjai nem feledtethetik az előttünk álló történelmi feladatot. A nehézségek közepette nem könnyű dolgozni, de ne feledjük Goethe tanítását: „Korlátok között mutatkozik meg, ki a mester”.

A közösségi társadalomért folytatott harc nem csupán tudás kérdése, hité és meggyőződésé is. Mi hiszünk abban, amit a Bécsi Munkásinduló szavai mondanak:

*Lépj te a helyükbe, szítsad a lángot,
És döngesd bátran a falat,
Vagyunk egy jobb rend hű katonái,
S leszünk a győztes élcsapat!*

CIPRUS: HARC A TŐKE KORLÁTOZÁSÁÉRT

A Munkáspárt küldöttsége október 20-22-én a Ciprusi Dolgozók Pártja, az AKEL meghívására hivatalos látogatást tett Cipruson. A küldöttség tagja volt Thürmer Gyula, a Munkáspárt elnöke, Bencsik Mihály és Frankfurter Zsuzsanna, az Elnökség tagjai és Pilajeva Marina, a KB tagja, a Külügyi Iroda vezetője. A delegációt fogadta Demetris Christofias, a Ciprusi Köztársaság elnöke. A tárgyaló partnerek között volt Andros Kyprianou, az AKEL főtitkára, Androulla Gurof, a Politikai Bizottság tagja, a Haravgi című lap főszerkesztője, Skevi Koukouma, a Politikai Bizottság tagja, a POGO nőszövetség elnöke, Yanakis Colocasides, a Politikai Bizottság tagja, a KB ideológiai osztályának vezetője, George Loukaides, a KB Külügyi Osztály vezetője és Vera Polykarpou, az AKEL Európa Parlamenti képviselőcsoportjának vezetője.

AZ AKEL TITKAIRÓL

A Ciprusi Dolgozók Pártja, az AKEL ma Ciprus legerősebb pártja, de ez korántsem volt mindig így. 1941-ben jött létre. Nem légüres térben, hiszen 1926-tól már létezett a Ciprusi Kommunista Párt. Az ország egészen 1960-ig brit gyarmat volt, és a kommunisták csak illegálisan működhettek. Szükség volt egy legális pártra, amely könnyebben kapcsolódhatott be az antifasiszta küzdelembe is. Az AKEL társadalmi elismertsége itt kezdődik, a második világháború fasizmus elleni küzdelmeiben.

Az AKEL az első pillanattól kezdve a munkásság oldalán áll. Szervezője és irányítója az 1940-es évek nagy sztrájkjainak. A munkásság jogaiért vívott harc szorosan összefonódik a brit gyarmatosítók elleni harccal. 1955-ben a brit főkormányzó betiltja az AKEL-t. Ciprus 1960-ban nyeri el függetlenségét, és az emberek tudják, hogy a függetlenség kivívásában a kommunisták, az AKEL tagjai nagyon fontos szerepet vállaltak. A párt élén negyven éven át egy kiváló kommunista, Ezekias Papanioannou állt, mondja az AKEL mai ideológiai vezetője az egykori főtitkár házában. Az AKEL mindvégig megmaradt marxista-leninista, internacionalista pártnak. Nem

TÁRGYALÓASZTALNÁL A MUNKÁSPÁRT ÉS AZ AKEL VEZETŐI

egyezkedtünk a tőkésekkel sohasem, s ez Papanioannou érdeme, és mai sikereink egyik forrása. Egykori házában ma a párt múzeuma található.

AHOL KOMMUNISTA A KÖZTÁRSASÁGI ELNÖK

Ciprus az EU egyetlen országa, ahol kommunista az elnök. Sarkozy és Merkel sem tehet semmit, kénytelenek tudomásul venni, mondja Demetris Christofias, a Ciprusi Köztársaság 65 éves elnöke, aki 2008 óta tölti be a tisztséget. Papanioannou halála után 1988-ban lett a párt első számú vezetője. Az AKEL mai arculata jelentős mértékben az ő munkásságát dicséri. Az emberek megértették, hogy az AKEL az ő életüket akarja jobbá tenni. 2008-ban a polgári pártok megosztottsága és az AKEL vezetőjének népszerűsége együttesen tette lehetővé, hogy Christofias megnyerje a választásokat.

Egy pillanatig sem mondtuk, hogy hatalomra kerülve megváltoztatjuk a társadalmi rendszert, és egy nap alatt szocializmust csinálunk Cipruson - mondja az elnök. Ehhez nincsenek meg a feltételek, sem a világban, sem idehaza. De Marxtól is, Lenintől is azt tanultuk, és az a mi sok évtizedes tapasztalatunk is, hogy – ha mód van rá – javítani kell a dolgozó emberek életét. A szocializmus eszméje mindig ott lebeg a szemünk

előtt, ahhoz mérjük a mai lépéseinket. Az emberek méltányolják ezt a politikát, és támogatnak bennünket.

A Munkáspárt elnöke a magyar párt támogatásáról biztosította az AKEL és személy szerint a köztársasági elnök erőfeszítéseit. Köszönet mondott az AKEL szolidaritásáért és erkölcsi-politikai támogatásáért. Gyula, húsz éve ismerjük egymást, és húsz éve küzdünk együtt. Ez így lesz a jövőben is! – mondta az elnök búcsúzóul.

ELVISELHETŐVÉ TENNI A TŐKÉS VÁLSÁGOT

Ciprus elnöki köztársaság, ahol az elnök a végrehajtó hatalom, a kormány feje is. A parlament nem szólhat bele az elnök munkájába. Az AKEL igen fontos harci eszközhöz jutott, amikor a köztársasági elnöki tisztség a miénk lett. Ezt már Andros Kyprianou, az AKEL főtitkára mondja. Jól ismeri Magyarországot, a Munkáspárt elnökével számtalan alkalommal találkozott. 56 éves, 2009 óta van tisztségében. A 80-as években Ciprus tollaslabda-bajnoka volt, és ma is igazi sportember.

Az AKEL mint kormányzó erő szociálisan orientált politikát folytat, mondja. A mostani válságot a legtöbb országban úgy akarják megoldani, hogy mindent a dolgozókkal fizettetnek meg. Mi azt mondjuk, hogy a gazdagoknak

is fizetniük kell, a szegényebb rétegeket pedig segíteni kell. Lakásépítkezés céljából például 20 évre adunk igen alacsony kamatozású kölcsönt. Ez segít az embereknek. A közalkalmazotti réteg kiváltságait eltöröljük vagy csökkentjük. Eddig a közalkalmazottak nem fizettek társadalombiztosítási hozzájárulást, ugyanakkor sokan közülük igen magas nyugdíjat kapnak. Miért? Ezen változtatunk – mondja a főtitkár. A nagytőkét is komolyan meg kívánjuk adóztatni. Ma Cipruson a társasági adó 10 százalék, a legalacsonyabb az EU-ban. Az AKEL szerint ezt igazságtalan, fel kell emelni a tőkések adóját.

A polgári ellenzék, és a mögötte álló tőkés erők ezt nem akarják. Ezért támadják a köztársaság elnökét, és mindenáron lemondásra akarják kényszeríteni. Ehhez szolgáltatott ürügyet az egyik katonai bázison bekövetkezett robbanás. Természetesen nem hagyjuk magunkat! – teszi hozzá.

FELVILÁGOSÍTANI, TANÍTANI ÉS TANULNI

Az embereket fel kell ébreszteni. Illúzió Cipruson is van bőven. A média a nagytőke kezében van, s bár itt nem lehet az AKEL-t a médiából kiszorítani, a tőkés minden eszközzel manipulálják az embereket. Mindezt a pártlap, a Haravgi főszerkesztőtől tudjuk meg. Az újság napilap, hétköznap 8 ezer példányban jelenünk meg, hétvégén nagyobb példányszámban, és vannak más kiadványok is. Az ideológiai munka nagyon fontos. A történelmet újra és újra meg kell értetni az új nemzedékekkel – mondják az AKEL ideológiai vezetői. A Munkáspárt küldöttsége Pervolia faluban fel is kereste az ifjúsági szervezet, az EDON két napos tanfolyamát, ahol középiskolás korú fiataloknak magyarázták Ciprus történelmét. Thürmer Gyula rövid előadást tartott arról, hogy mit veszítettek a magyar emberek a szocializmus bukásával.

CIPRUS: A MEGOSZTOTT ORSZÁG

Ha van ember, aki képes elérni Ciprus újraegyesítését, az éppen a mostani köztársasági elnök – mondták sokan a ciprusiak közül. Ciprus a szó legszorosabb értelmében megosztott ország. A főváros számos utcája hirtelen ér véget, és az utat katonai ellenőrző

A MEGOSZTOTT FŐVÁROS

pontok állják el. Azon túl az ENSZ által ellenőrzött ütközőzóna, majd a törökök által megszállt területek következnek. Ez az állapot 1974 óta áll fenn, amikor ciprusi nacionalisták katonai puccsot indítottak és erőszakkal akarták elérni Ciprus egyesülését Görögországgal, ami innen 360 kilométerre van. Törökország, amely már régóta szerette volna megszerezni Ciprust, kihasználva ezt az alkalmat, lerohanta Ciprust, és egy részét megszállta. Az AKEL és Ciprus mai elnöke jelentős erőfeszítéseket tesz azért, hogy a megszállás megszűnjön. Ciprus sem Görögországhoz, sem Törökországhoz nem tartozhat! – mondják. Ciprus független állam, és az itt élő görögöknek és törököknek egyaránt itt kell megtalálniuk boldogulásukat. Törökország, amely az elmúlt időszak gazdasági sikereire támaszkodva regionális vezető hatalom kíván lenni, és így beleszólni a világpolitikába, azonban másként gondolja. A török tőkés körök újra Nagy Törökországról álmodnak, amelynek Ciprus is része lenne. A megszállt területek ciprusi török jelenlegi vezetői ehhez nyújtanak segítő kezet. Európának, a világnak rá kell kényszeríteni Törökországot az abnormális helyzet megszüntetésére. Ezen dolgozunk – mondták el az AKEL és az elnöki hivatal illetékesei.

EGYÜTT A KAPITALIZMUS ELLEN

Az európai helyzetről adott értékelésekkel teljes mértékben egyetértünk – jelentette ki az AKEL főtitkára a magyar delegációval folytatott megbeszélésen.

Ez jó alap arra, hogy folytassuk együttműködésünket a nemzetközi mozgalom fórumain, most legközelebb az athéni tanácskozáson. Az AKEL ifjúsági szervezete, az EDON kész minden téren együttműködni a Baloldali Fronttal. A mostan tárgyalások azt is megmutatták, hogy a POGO, a ciprusi nőmozgalom és a Magyar Baloldali Nőszövetség is sok mindenben segíthetik egymást. Együtt küzdünk a tőke uralma ellen – hangsúlyozta mindkét párt elnöke a tárgyalások utáni sajtótájékoztatón. ■

AZ AKEL FŐHADISZÁLLÁSA

KADHAFI GYILKOSAI

Négy napon keresztül lehetett megnézni Moammer Kadhafi oszlásnak indult tetemét a miszrátai piac hűtőházában. Kadhafi, valamint fia, Muataszim sötétedő holttestét őrző fegyveresek műanyag lepedőket tettek alájuk, hogy felfogják a szivárgó nedveket. A holttestek már oszlásnak indultak. Az iszlám hagyomány szerint a halottat egy napon belül el kell temetni. Bárkiét. Gyilkosét, hősét egyaránt. Kadhafi diktátor volt, egyike a legrosszabbaknak. Hatalmát azonban nem népe, hanem azok a nagyhatalmak döntötték meg, amelyek vezetői addig paroláztak vele, amíg kiszolgálta őket olcsó olajjal. Aztán úgy döntöttek, hogy ennél is olcsóbb ellopni az olajat. Ezért szétbombázták Líbiát. Kadhafi pedig hiába adta meg magát, meg kellett gyilkoltatni. Egy bírósági peren beszélni tudott volna. Mesélni korábbi barátairól. Miért kellett a holttestet meggyaláznai, napokra demonstratíván kiterítve hagyni? Talán üzenetnek szánták, hogy így jár mindenki, aki a Nyugat fennkölt elveivel és üzleti érdekeivel szembeszáll...

A Magyar Kommunista Munkáspárt központi politikai lapja. Szerkeszti a szerkesztőbizottság.

Felelős szerkesztő: Fogarasi Zsuzsanna

Szerkesztőség: 1082 Budapest, Baross utca 61.; telefon: (1) 787-8621; telefax: (1) 780-8306 .

A Szabadság e-mail címe: info@aszabadsag.hu; internetcím: www.aszabadsag.hu

Kiadja: a Munkáspárt, a kiadásért felelős: Thürmer Gyula, elnök. ISSN 0865-5146

A Szabadság a Munkáspárt központjában és alapszervezeteinél megrendelhető, havi 1000 forintért.